

بررسی اثرات گرمادرمانی، ضدغونی و بسته‌بندی بر روی عمر انبارمانی میوه موز رقم کاوندیش^۱

ایران محمدپور^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۸۴/۳/۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۴/۲/۱۷

چکیده

موز (Banana) از میوه‌های گرمسیری است که به علت مطلوبیت و خواص تغذیه‌ای بالایی که دارد تولید آن در مناطق جنوبی کشور در حال توسعه است. موز میوه‌ای فرازگراس است که در مرحله بلوغ سبزرنگ برداشت و سپس رسانده می‌شود. در این تحقیق، اثر تیمارهای فیزیکی و شیمیایی بر عمر نگهداری میوه موز رقم دوارف کاوندیش بروزی می‌شود. هنگام برداشت موز شاخص رسیدگی (Fullness) که عبارت از وزن میوه به طول آن است، و محققان فرانسوی آن را پیشنهاد کردند، اندازه گیری شد و سپس دو تیمار جداگانه اعمال شد؛ یکی تیمار گرما درمانی (غوطه وری در آب گرم ۵۸ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ دقیقه) و دیگری تیمار ضدغونی در محلول قارچ کش رورال تی اس (غوطه وری هر دست موز در محلول قارچ کش به غلظت ۲ در هزار به مدت ۵ دقیقه). پس از آن دو نوع بسته‌بندی یکی شامل جعبه کارتن که درون آن یک لایه از پلاستیک پلی اتیلن قرار داده شد و دیگری جعبه کارتن که بین میوه‌ها پوشال قرار داده شده استفاده گردید. سپس بسته‌ها در دو زمان ۲۵ و ۳۰ روز در دمای ۱۳-۱۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. میوه‌ها در تیمار شاهد بدون ضدغونی بسته‌بندی شدند. نتایج طرح نشان می‌دهد که شاخص F برای میوه‌های موز کاوندیش در این منطقه عددی بین ۶/۵-۶/۷ و کمتر از شاخص پیشنهادی برای موز دوارف کاوندیش (۸/۳-۷/۹) است. همچنین نتایج بیانگر این است که فقط تیمار ضدغونی با قارچ کش رورال تی اس سبب سالم بودن میوه می‌شود و در سایر تیمارها بیماری قارچی مشاهده شد. میوه‌ایی که بعد از ۲۵ روز در انبار سرد به محیط آزمایشگاه منتقل شدند بعد از ۲ تا ۳ روز کاملاً تغییر رنگ دادند و رسیده شدند. نتایج تجزیه کیفی میوه نشان می‌دهد که کل مواد جامد اتحلال پذیر و قند موز در فرایند رسیدن افزایش می‌یابد و تبدیل نشاسته به قند در فرایند رسیدن سریع است.

واژه‌های کلیدی

بسته‌بندی، ضدغونی، قارچ کش، گرمادرمانی، موز و نگهداری

۱- برگرفته از طرح تحقیقاتی مصوب مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

۲- عضو هیأت علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان، بندرعباس،

گلشهر شمالی، ص پ ۱۵۷۷، ۷۹۱۴۵-۴۳۳۱۲۰۲ و دورنگار: ۳۳۳۲۴۹۶

مقدمه

ظرافت میوه باید توجه و دقت کافی نمود. موز جزو میوه‌های فرازگرا (کلیماکتریک) می‌باشد و بهتر است در مرحله بلوغ^۳ برداشت شود و مرحله رسیدگی^۴ را در انبار و بعد از برداشت طی نماید. برای این منظور موقعی که انگشت‌ها به حداکثر رشد طبیعی خود رسیده ولی هنوز سبز می‌باشند لازم است برداشت انجام شود. بهترین درجه حرارت برای رسیدن میوه موز حدود ۲۰-۱۹ درجه سانتی‌گراد است. دمای بالاتر، باعث می‌شود تا لکه‌های قهوه‌ای روی پوست موز پیدا شده و به تدریج بزرگتر و تیره‌تر شوند. به طور کلی موزهایی که در زمستان تولید می‌شوند حساسیت بیشتری نسبت به درجه حرارت دارند [۲]. برای سرعت بخشیدن به رسیدن میوه‌ها در مراکز توزیع در اطاق‌های مخصوصی با کاربرد گاز اتیلن یا ترکیباتی که می‌توانند تولید گاز اتیلن نمایند، آنها را زردرنگ نموده و برای مصرف به بازار عرضه می‌کنند. قبل از رسیدن موز ۲-۱ مرتبه در روز از گاز اتیلن استفاده می‌شود. در ایام زمستان به علت سردی هوا و خنک بودن میوه احتیاج به اضافه کردن میزان گازدهی می‌باشد. مقدار گازاتیلن مصرفی معادل یک حجم در ۱۰۰۰ حجم انبار است که در تابستان این نسبت به ۱ به ۲۰۰۰ بر حسب حجم اطاق کاهش می‌باید [۲].

- ارزش تغذیه‌ای موز

موز گیاهی سودمند است که میوه آن مغذی و مفید است. درصد ترکیبات میوه موز و ویتامین‌های موجود در آن در جدول‌های شماره ۱ و ۲ آمده است.

گیاهان مهم و با ارزشی در مناطق گرمسیری جهان رشد می‌کنند. که در بین آنها موز به علت کوتاهی زمان باردهی و سوددهی اقتصادی، از موقعیت ویژه‌ای برخوردار است و به طور وسیع در کشورهای گرمسیری در حال توسعه کاشته و به عنوان یکی از مهمترین درختان میوه در جهان محسوب می‌شود.

تولید جهانی موز بیش از ۸۸ میلیون تن است (F.A.O., 2003) که ۱۳ میلیون تن آن به کشورهای ثروتمند صادر می‌شود و ۸۵ درصد آن را تولیدکنندگان و بازارهای محلی به مصرف می‌رسانند. حدود ۴۰ درصد تولید موز خوارکی^۱ در آسیا و ۷۰ درصد موز پختنی (پلاتین) در آفریقاست. جنوب شرقی آسیا، هندوچین بزرگترین مرکز تنوع ژنتیکی گونه‌های وحشی موز^۲ است و به نظر می‌رسد که استفاده از موز ابتدا از این مناطق آغاز شده است [۱].

از ویژگی‌های منحصر به فرد مناطق جنوبی ایران به ویژه استان هرمزگان و جنوب استان سیستان و بلوچستان، کشت گیاهان گرمسیری از قبیل موز، انبه، چیکو، گواوا، و پاپایا (خربزه درختی) است که در بین آنها، موز به علت کوتاهی مدت زمان باردهی و سوددهی اقتصادی موقعیت ویژه‌ای دارد [۲].

- برداشت و رساندن محصول موز

در برداشت و چیدن محصول موز به علت

جدول شماره ۱- ترکیبات میوه موز

نوع ترکیب	گرم درصد گرم میوه
آب	۵۸-۸۰
نشاسته	۳
قد	۱۵/۱-۲۲/۴
خاکستر	۰/۶-۱/۸
چربی	۰/۴
پروتئین	۱/۱-۲/۷
فیبر	۰/۳-۳/۴

جدول شماره ۲- ویتامین های موجود در میوه موز

نوع ویتامین	میلی گرم درصد گرم میوه
ویتامین آ (واحد بین المللی)	۱۲۵
ویتامین ث	۸
تیامین	۰/۰۳
ریبو فلاوین	۰/۰۳۵
نیاسین	۰/۴

با مسافت طولانی، خوشه های موز را در مرحله سه ربعی استاندارد برداشت می کنند که هنوز شکل میوه زاویه دار است. برای حمل میوه به مسافت های نزدیک، خوشة موز در مرحله سه ربعی سنگین برداشت می شود. محققان فرانسوی شاخص پرسشدن^۱ را برای تعیین زمان رسیدن میوه موز پیشنهاد کردند از که عبارت است از وزن میوه تقسیم بر طول آن برای یک میوه داخل اولین دست یا دومین آن روی یک خوشة موز. برای مثال در

از نظر تجاری، تکامل میوه موز به چهار مرحله تقسیم شده است و هر مرحله بنا بر شکل سطح مقطع میوه نام گذاری شده است [۱۸].

مرحله اول یا A: نارس ترین یا سه ربعی لاغر^۱

مرحله دوم یا B: سه ربعی استاندارد^۲

مرحله سوم یا C: سه ربعی سنگین^۳

مرحله چهارم یا D: پر^۴

برای صادرات و حمل میوه در سفرهای دریایی

1- Thin Three Quarter Full

3- Heavy Three Quarter Full

2- Standard Three Quarter Full

4- Full

5- Fullness

سانتی گراد یا کمتر باشد [۱۲]. میوه موز در دمای ۱۳ درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی ۸۵ تا ۹۵ درصد به مدت سه هفته نگهداری می شود و در دمای ۱۶/۵ تا ۲۱ درجه سانتی گراد در مدت یک هفته می رسد. موز را نباید در دمای یخچال نگهداری کرد [۵].

نتایج بررسی چیلت و همکاران (Chillet *et al.*, 1996) نشان داد که بسته بندی میوه های موز در بسته های پلاستیکی با سر دوخته شده، بیماری انتراکنوز را کنترل می کند که علت آن اصلاح اتمسفر درون بسته می باشد [۵]. کیونینگ و همکاران (Kyoung *et al.*, 1995) تغییرات میزان قند و اسیدهای آلی میوه موز طی نگهداری در دماهای ۱۵ و ۲۵ درجه سانتی گراد را بررسی کردند و نشان دادند که افزایش قند کل، قند احیاء و گلوکز و فروکتوز در ۲۵ درجه سانتی گراد بالاترین میزان را داشته است و میزان کل اسیدهای آلی شامل اسیدسیتریک، مالیک، لاتکیک و استیک از ۳۷۳-۳۰۵ میلی گرم به ۴۵/۹ میلی گرم بعد از ۹ روز نگهداری کاهش یافت [۹].

شاش سیریخا و همکاران (Shashirekha *et al.*, 1992) در تحقیقی بر بسته بندی موز نشان دادند که بسته بندی خوش های موز رقم ویلیام ضد عفونی شده با محلول بنومیل ۰/۱ در پلاستیک پلی اتیلنی با ضخامت ۰/۱ که در هر بسته صد گرم محلول اشباع پر منگنات پتابسیم برای جذب اتیلن وجود داشته است، سبب افزایش عمر ماندگاری میوه های موز به ۱۶ هفته در دمای ۱۲ درجه سانتی گراد شد [۱۷]. نتایج تحقیقات چوهم و همکاران (Choehom *et al.*, 2004) نشان داد که استفاده از پوشش پلاستیک پلی وینیل کلراید

مورد موز رقم دوراف کاوندیش زمان مناسب برای بریدن خوش ه موقعي است که وزن میوه ۱۴۳-۱۴۰ گرم و طول آن ۱۶/۳-۱۷/۷ است سانتی متر باشد و شاخص آن برابر با ۸/۹-۷/۹ است [۱۱].

از بیماری های بعد از برداشت میوه موز می توان آنتراکنوز^۱، پوسیدگی تاج میوه^۲، پوسیدگی انتهای دمگاه میوه^۳ را نام برد. راه های کنترل این بیماری ها عبارت اند از ۱- جدا کردن پنجه های موز با ابزار مناسب و تمیز و بهداشتی از خوش ه ۲- سرد کردن میوه بلا فاصله پس از برداشت، ۳- ضد عفونی کردن پنجه های موز با قارچ کش مناسب که زمان بین جدا کردن پنجه از خوش ه تا ضد عفونی آن دارای اهمیت است. هر چه فاصله زمان جدا کردن پنجه از خوش ه تا ضد عفونی کردن آن کمتر باشد احتمال ظهور بیماری کمتر است [۵].

گرما درمانی با آب گرم شدت بیماری آنتراکنوز را کاهش می دهد، غوطه وری به مدت ۲ دققه در آب با دمای ۵۸ درجه سانتی گراد قبل از رساندن میوه باعث تخریب کنیدیوم های قارچ می شود [۱۱]. در کشورهای آمریکای مرکزی محصول موز بعد از برداشت به اتفاق های بسته بندی منتقل می شود. در آنجا پنجه های موز از خوش ه اصلی جدا و پس از شستشو در آب کلردار از میان اسپری محلول قارچ کش عبور داده می شود. میوه ها پس از آن درون پلاستیک در کارتون بسته بندی می شوند [۸]. سرمآزادگی میوه موز در دمای پایین تر از ۱۱ درجه سانتی گراد رخ می دهد. برای حمل موز به مسافت طولانی، دمای نگهداری باید ۱۳ درجه

برای رساندن موز از مخلوط گازی اتیلن و نیتروژن (نیتروژن ۹۵ درصد + اتیلن ۵ درصد) که غیر قابل استغال است استفاده می‌شود (غلظت گازی یک لیتر بر متر مکعب مخلوط گازی به کار می‌رود) [۹]. دما نقش مهمی در رساندن موز دارد. برای مثال، در دمای ۱۸/۵ درجه سانتی گراد ۳ روز، ۱۵/۵ درجه سانتی گراد ۵ روز، و ۱۴ درجه سانتی گراد یک هفته برای رساندن نیاز است. می‌توان به جای اتیلن از غوطه‌وری موز در محلول اتفن به میزان یک میلی‌لیتر در یک لیتر آب جهت رساندن موز استفاده کرد [۹].

سرینیواسان و همکاران (Srinivasan *et al.*, 1973) بر تجزیه اجزای کلروفیل موز طی رسیدن میوه صورت دادند؛ نتایج نشان داد که برای رساندن موز قراردادن میوه در یک محفظه تاریک و بسته که درون آن یک بشر حاوی محلول اتفن باشد که ۵ گرم سود سوزآور در آن حل شده است یا غوطه‌وری میوه در محلول اتفن روش‌های مؤثری است که با افزایش غلظت اتفن تجزیه کلروفیل سریع‌تر است؛ حداکثر غلظت اتفن در این بررسی ۵۰۰۰ ppm بوده است [۱۹].

مصطفی و همکاران (Mustaffa *et al.*, 1998) در تحقیقی تغییرات فیزیکی و شیمیایی در موز کاوندیش را بررسی و اعلام کردند کل مواد جامد انحلال پذیر، اسید اسکوربیک، و قندهای میوه موز در دوره تکامل میوه به کندی افزایش می‌یابد و در فرایند رسیدن این افزایش سریع است. ولی تغییرات pH و اسیدیته قابل تیتراسیون در تمام

بر روی سینی حاوی موز از خالدارشدن میوه‌های موز جلوگیری می‌کند که علت آن اصلاح اتمسفر و کاهش میزان گاز اکسیژن درون پوشش بوده است [۶]. نگوین و همکاران (Nguyen *et al.*, 2004) بسته بندی موز با اتمسفر اصلاح شده را بررسی و نشان دادند که اتمسفر اصلاح شده، علائم سرمازدگی و فعالیت آنزیمهای فنیل آلانین آمونیولیاز و پلی فنل اکسیداز را کاهش داده است [۱۲].

ایلزایات (Elzayat, 1996) اثر پوشش پلاستیکی را بر کیفیت موز در هنگام نگهداری بررسی و اعلام کرد که میوه موز دوراف کاوندیش را در مرحله ۳ رباعی فول برداشت و پس از ضدغونی کردن با قارچ کش تیابتدازول با غلظت ۴۰۰ ppm به مدت ۳۰ ثانیه، در بسته‌های پلی‌اتیلنی با ضخامت ۳۰ میکرون قرار داده و درون کارتون بسته بندی کرده است. وی بعد از یک ماه نگهداری میوه در دو دمای ۱۲ تا ۱۳ و ۱۴ تا ۱۵ درجه سانتی گراد به محیط منتقل کرد که در آنجا ۵ تا ۷ روز عمر نگهداری داشته‌اند. در هفته سوم نگهداری تجمع ۷/۶ دی اکسیدکربن تعادلی درون بسته‌ها به میزان درصد است [۸].

به هنگام رسیدن میوه موز نشاسته به قند تبدیل می‌شود و تولید گازکربنیک در ۱۵ درجه سانتی گراد از ۲۰ میلی‌گرم برای هر کیلوگرم ساعت به ۶۰ میلی‌گرم افزایش می‌یابد. در درجه حرارت‌های بالاتر میزان تولید گازکربنیک زیادتر می‌شود و باستی با استفاده از شرایط سرد، میزان تولید گازکربنیک تحت کنترل قرار گیرد [۱].

مدت حمل موز درکشته در دمای ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی گراد، ۲۵ روز تعیین شده است [۱]. موز به هنگام نگهداری در انبار مقداری از وزن خود را از دست می دهد. قسمتی از این کم شدن وزن مربوط به تبخیر و بخشی از آن مربوط به تنفس موز می باشد. راهنمای کلی کم شدن وزن میوه در جدول شماره ۳ از مرحله چیدن تا انتقال به اتاق رسیدن ارائه شده است [۱].

میوه ها روی یک خوش در مرحله رسیدن با قاعده و نظم نیست [۱۹]. دست های موز بالای خوش همچنین انگشتان بالای هر دست درشت تر هستند و نسبت به دست های پایین تر درون یک خوش میوه های پایین تر در یک دست موز زودتر می رساند [۱۰].

در هر یک از خوش های موز، دو پنجه میوه که به درخت نزدیک تر بوده اند در وضع پیشرفته تری

از لحاظ آمادگی برای رسیدن قرار دارند. حداکثر

جدول شماره ۳- راهنمای کلی کاهش وزن میوه موز از مرحله چیدن تا انتقال به اتاق رسیدن

خوشه های موز بدون پوشش	۷ تا ۸ درصد
خوشه های موز در کیسه پلاستیکی	۲/۵ تا ۴/۵ درصد
پنجه های موز در کارتون	۳/۵ تا ۵/۵ درصد

مراحل تحقیق به شرح زیر انجام شد:

- برداشت موز: میوه موز حدود ۱۳ تا ۱۵ ماه بعد از کاشت درخت برداشت شد. پنجه های موز از خوشة اصلی جدا و به آزمایشگاه منتقل شد.
- خصوصیات کیفی میوه شامل اسیدیته، قند کل، کل مواد جامد اتحلال پذیر، درصد رطوبت، pH، وزن میوه، طول میوه، و نسبت وزن میوه به طول آن طبق روش های موجود اندازه گیری شد [۱۳].

- تمام پنجه های موز با آب معمولی شسته و با آب گرم تیمار، و سپس با قارچ کش ضد عفنونی شدند.
- الف) گرما درمانی با آب گرم: پنجه های موز در آب گرم با دمای ۵۸ درجه سانتی گراد به

مواد و روش ها

- دستگاه های مورد نیاز
آون Memmert ساخت آلمان
ترازو با دقیقه ۰/۰۰۱ گرم مدل پریشی سا (Precisa) ساخت آلمان.

هیتر برقی ساخت ایران
رفراکتومتر GHD ساخت ژاپن

- مواد

سم رورال تی اس: که به قارچ کش اپرودیون + کاربن دیازیم (Iprodione+carbendazim) با ۵۲/۵ درصد پودر و تابل اطلاق می شود، یک قارچ کش تماسی سیستمیک است. این سم ساخت کارخانه ژکم چین و تاریخ ساخت آن سال ۱۳۷۸ بود.

مدت ۲ دقیقه غوطه‌ور شد و سپس در هوا خشک شبلزنسی اثرات گرمادرمانی، ضدعفونی و بسته بندی بر روی عمر کلتبیرونانی همیوحنوز ارقن کلوندالیشه که از ارقام دوراففع ب) ضدعفونی کردن با قارچ کش: پنجه‌های موز در محلول قارچ کش اپیرو دیون + کاربندازیم ۵۲/۵ درصد پودر و تابل با غلظت ۲ در هزار (۲ گرم در لیتر) به مدت ۵ دقیقه غوطه‌ور شدند.

- بسته بندی میوه‌ها: میوه‌ها در جعبه کارتونی با دو نوع تیمار قرار داده شدند: یکی از آنها جعبه‌ای با یک لایه پلاستیک پلی‌اتیلن بود به طوری که این لایه روی میوه را پوشاند؛ دیگری جعبه با پوشال تمیز بود به طوری که پوشال لابه‌لای میوه را پر کند.

- بسته‌ها در انبار سرد ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی گراد نگهداری شدند و به فواصل یک هفته در مدت یک ماه از انبار خارج شده و فاکتورهای کیفی اندازه‌گیری شدند.

اندیس پر شدن برای چندین میوه اندازه‌گیری شد و اعداد به دست آمده بین ۶/۵ - ۷/۱۷ هستند.

- سال دوم

در سال دوم اجرای طرح به علت اینکه درختان موز منطقه جاسک بر اثر بادهای گرم و خشک دچار سوختگی شدند موز از یک باغ در شهرستان میناب برداشت که پس از انتقال خوشه‌های میوه به آزمایشگاه خواص کیفی موز اندازه‌گیری شد.

نتایج و بحث

- سال اول

در سال اول اجرای طرح، موز از موزستان منطقه

جاسک برداشت شد. نهال‌های بخش گابریک

$$\frac{118/4 \text{ (وزن میوه، گرم)}}{16/3 \text{ (طول میوه، سانتی متر)}} = 7/17 = \text{اندیس پر شدن}$$

$$\frac{105/4 \text{ (وزن میوه، گرم)}}{16/5 \text{ (طول میوه، سانتی متر)}} = 6/5 = \text{اندیس پر شدن}$$

۴۶

جدول شماره ۴- خواص میوه موز رسیده (اعداد معدل سه تکرار هستند)

pH	قند کل (درصد)	اسیدیته بر حسب اسید مالیک (درصد)	رطوبت (درصد)	مواد جامد محلول (درصد)	فاکتورهای اندازه‌گیری سال
۵/۴	۱۴	۰/۲۶۸	۷۸	۱۴	سال اول
۵/۴۴	۱۰/۵	۰/۱۷	۸۴	۹/۱۳	سال دوم

پنجه‌های موز می‌شود. میوه‌ها درون انبار سرد بعد از ۲۸ روز کاملاً رسیده و زرد می‌شوند و در این زمان نیز پیشرفت بیماری باعث جداسدن میوه‌ها در یک دست موز در تیمارهای آلووده می‌شود. درصد کاهش وزن میوه‌ها در هردو و تیمار بسته بندی، استفاده از لایه پلاستیک پلی‌اتیلنی و تیمار استفاده از پوشال، بین ۵/۵ تا ۲/۵ درصد بوده است. نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌های پارامترهای کیفی شامل pH، درصد اسیدیته، درصد قند کل، بریکس و درصد رطوبت موزها بعد از ۲۵ روز در انبار سرد ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی‌گراد و به دنبال آن ۲ تا ۳ روز نگهداری در دمای محیط (۲۵±۱) درجه سانتی‌گراد (که میوه‌ها زرد و رسیده شده اند در جدول شماره ۵ آمده است).

نتایج نشان می‌دهد که از نظر آماری اثر تیمارهای مختلف بر خواص کیفی میوه‌های رسیده معنی‌دار نبوده است.

اندیس پرشدن طبق فرمول گفته شده برای ده تا میوه اندازه‌گیری شد. وزن میوه‌ها بین ۹۸ تا ۱۰۴ گرم و طول آنها بین ۱۴/۵ تا ۱۵/۴ سانتی‌متر بود که اندیس (F) میوه‌ها بین ۷/۲ تا ۶/۴ به دست آمد.

- نگهداری میوه‌ها در انبار سرد:

مشاهدات نشان می‌دهد که بعد از حدود ۳ هفته (۲۱ روز) رنگ پوست میوه‌ها به زرد و سبز با رنگ زرد غالب و کمی سبزی تبدیل می‌گردید و در همین زمان نیز رشد قارچ‌های سaproوفیت به صورت ریسه‌های سفید روی تاج یا قسمت بالای هر پنجه یا دست موز فقط در تیمارهای گرمادرمانی و شاهد مشاهده می‌شود که در تیمار شاهد این بیماری قارچی شدیدتر است. بعد از ۲۵ روز که رسیدگی میوه‌ها بیشتر می‌شود این بیماری شدیدتر می‌شود. در این تیمارهای ذکرشده در مرحله رسیدگی میوه در دمای محیط بیماری باعث جدا شدن میوه‌ها از

منحنی میزان تغییرات نشاسته، درصد مواد جامد محلول و درصد اسیدیته میوه موز نارس در طی زمان نگهداری و رسیدن بمدت ۲۸ روز در بررسی اثرات گرمادرمانی، ضدغذوی و بسته بندی بر روی عمر انبارمانی میوه موز رقم کاوندیش است.

۴۷

انبار سرد ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی گراد در زیر آمده

زمان نگهداری و رسیدن بمدت ۲۸ روز در

بررسی اثرات گرمادرمانی، ضدغذوی و بسته بندی بر روی عمر انبارمانی میوه موز رقم کاوندیش

شکل های شماره ۱ تا ۴- به ترتیب مراحل رسیدن موز بعد از یک، دو، سه و چهار هفته نگهداری در انبار سرد

شکل شماره ۵ - میوه های موز رسیده (طول هر میوه حدود ۱۲ سانتی متر است)

۴۸

عکس شماره ۶ - قارچ زدگی تاج یک دست میوه موز رسیده در تیمار شاهد

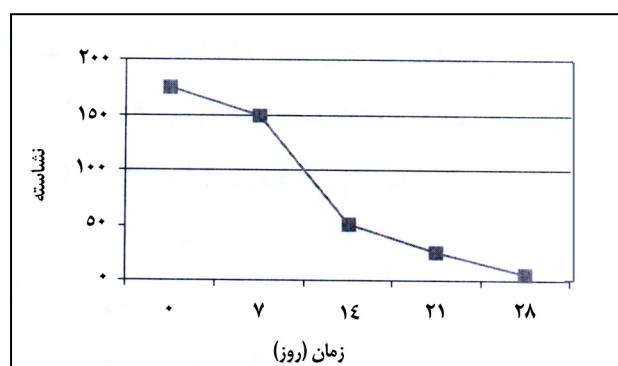
عکس شماره ۷- قارچ زدگی تاج یک دست میوه موز در تیمار گرمادرمانی

جدول شماره ۵- نتایج تجزیه واریانس pH، بریکس، قند کل، و رطوبت میوه موز

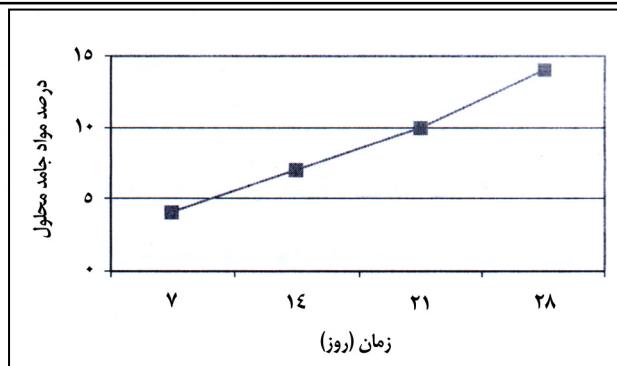
منابع تغییرات	درجه آزادی	pH F	قند کل F	بریکس F	رطوبت F
تیماردهی	۲	۱/۰۶۶ n.s	۰/۵۱۳۲	۱/۹۲۴۰ n.s	۰/۸۱۳۸
بسته بندی	۱	۰/۰۳۵۲	۰/۲۱۵	۰/۰۲۵۸	۰/۳۰۷۴
اثر متقابل تیماردهی و بسته بندی	۲	۱/۹۱۱۹ n.s	۰/۲۵۰۰	۱/۷۰۵۱ n.s	۰/۲۵۷۰
خطا	۱۲				

۴۹

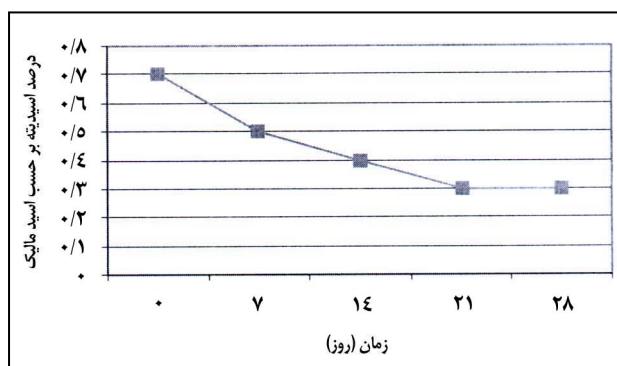
بررسی اثرات گرمادرمانی، خدعاونی و بسته بندی بر روی عمر انبارمانی میوه موز رقم کاوندیش

منحنی شماره ۱- تغییرات نشاسته در میوه موز
بر حسب میلی گرم بر گرم وزن تر میوه

محنی شماره ۲- تغییرات درصد مواد جامد محلول در میوه موز

محنی شماره ۳- تغییرات درصد اسیدیته در میوه موز

۵۰

پنجه موز دچار قارچ زدگی شدند. فقط میوه‌های ضدعفونی شده با قارچ کش بدون تغییر نامطلوبی در انبار سرد ماندگاری داشته‌اند. فقط تیمار ضدعفونی با قارچ کش به خوبی به سلامت میوه‌ها تا مرحله رسیدن کمک می‌کند و میوه‌ها بعد از ۳۰-۲۸ روز در سردخانه کاملاً رسیده و زرد رنگ می‌شوند. در کشورهای آمریکای مرکزی نیز محصول موز را بعد از برداشت به اتاق‌های بسته‌بندی منتقل می‌کنند و در آنجا پس از جدا کردن پنجه‌های موز از خوشة اصلی آنها را در آب کلردار می‌شویند و از میان اسپری محلول قارچ کش عبور می‌دهند و سپس درون پلاستیک در کارتون بسته‌بندی می‌کنند. بوز و میترا (Bose & Mitra, 1996) نیز مدت نگهداری موز را

نتایج دو ساله طرح نشان می‌دهد که اندیس F (شاخص رسیدگی) برای میوه‌های موز کاوندیش منطقه جاسک و میناب عددی بین $6/5 - 7/20$ است که از اندیس F پیشنهادی برای موز کاوندیش پیشنهاد شده محققان فرانسوی (۱۹۸۷) که عددی بین $7/9$ تا $8/3$ است کمتر می‌باشد. همچنین نتایج بیانگر این است که گرمادرمانی میوه موز با آب گرم ۵۸ درجه سانتی گراد به مدت ۲ دقیقه جوابگوی ضدعفونی میوه موز نیست و بعد از ۲ روز در سردخانه ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی گراد رشد قارچ روی تاج موز مشاهده می‌شود. در نتیجه، گرمادرمانی برای میوه موز توصیه نمی‌شود. یادآوری می‌شود که میوه‌های شاهد (بدون تیماردهی) بعد از ۱۵ روز در انبار سرد (۱۴-۱۳ درجه سانتی گراد) از ناحیه تاج

مجله تحقیقات مهندسی کشاورزی / جلد ۶ / شماره ۲۳ / ۱۳۸۴ تابستان

از یافته‌های این تحقیق می‌توان توصیه‌هایی به شرح زیر ارائه داد.

- خوشة موز بعد از برداشت به دستهای کوچک تفکیک شود و دستهای موز با محلول قارچ کش مانند رورال تی اس (اپرودیون + کاربندازیم) با غلظت ۲ در هزار (۲ گرم در لیتر) به مدت ۵ دقیقه غوطه ور و ضدعفونی شوند.

- بسته‌بندی دست‌های موز درون جعبه کارتنه
درون یک لایه پلاستیک پلی‌اتیلن تا از کاهش وزن مسوه‌ها حلوگیری گردید.

- اگر امکان رساندن موز به وسیله اتاقک‌های مخصوص رساندن با گاز اتیلن، و عرضه محصول به بازار موجود نیست باید موز را در دمای ۱۳ تا ۱۴ درجه سانتی گراد نگهداری یا حما کرد.

- مدت زمان نگهداری و ماندگاری موذ در این انبار سرد حدود ۳ هفته است؛ بعد از آن موذ وارد مرحله رسیدن می‌شود که پس از حدود ۲۵ روز باید به دست مصرف کننده

در دمای ۱۳ درجه سانتی گراد روز گزارش کرده‌اند [۳] که با نتایج این بررسی مغایرتی ندارد؛ در این بررسی نشان داده شده است که بعد از نگهداری موز به مدت ۲۱ روز در سردخانه، تغییر رنگ آن تقریباً کامل و رسیدگی و نرم شدن بافت شروع می‌شود. میزان کاهش وزن میوه‌های موز بعد از رسیدگی درون جعبه کارتون با استفاده از لایه پلاستیک پلی اتیلنی و تیمار استفاده از پوشال بین میوه‌ها با میزان کاهش وزنی که در استاندارد این میوه ۵/۳-۵/۵ درصد ذکر شده مطابقت دارد. همانگونه که یافته‌های طرح نشان می‌دهد کل مواد جامد انحلال پذیر و قند میوه موز در فرایند رسیدن افزایش می‌یابد و نشاسته به قند تبدیل می‌شود که با نتایج مهدوانی و همکاران (۱۹۹۸) مطابقت دارد که گفته‌اند کل مواد جامد انحلال پذیر، اسید اسکوربیک، و قندهای میوه موز در دورهٔ تکامل میوه به کندي افزایش می‌يابد و در فرایند رسیدن اين افزایش سريع تر می‌شود.

نتجهەگەلەھات گە ماد، مان، خىدەغۇن، و سىستەندى، بىر، ئۆز، عمر، انىا، ملىتىسىۋە، موئىز، قىم، كاوندىش،

مراجع

- 1- Anon. 1974. Harvestings pakagin and storing of banana. Iranian Standard and Industrial Research Institute. Bullentin No 1252. (In Farsi)
 - 2- Amani. M. 2002. Banana production in Iran. Extension Report. Ministry of Jehade Agriculture. Extension Deputy. (In Farsi)
 - 3- Bose, T. K. and Mitra, S. K. 1996. Fruits tropical and sub tropical. India. Naya Prokash.
 - 4- Chia, C. L. and Huggins, C. A. General crop. Internet search.
 - 5- Chillet, M., Lapeyre, D., Bellaire, L. 1996. Poly bag packaging to control the anthracnose of banana. Fruits. 51 (3), 163-173.

-
-
- 6- Choehom, R., Kesta, S., Doorn, W. G. 2004. Senecent spotting of banana peel is inhibited by modified atmosphere packaging. *Postharvest Biology and Technology*. 31(2), 167-175.
 - 7- Jones , D. R. 2000. Diseases of banana, abaca and enset. CAB International, 190-212.
 - 8- Elzayat, H. E. 1996. Influence. of plastic wrapping on storage and quality of banana Bulleotion of Faculty of Agriculture University of Cairo .74 (2), 205-303.
 - 9- Kyoung ,O., Sung , O. 1995. Changes in free-sugars and organic acids of banana fruit at various storage temperature. *Agricultural-Chemistry and Biotechnolog*. 38 (4), 340-344.
 - 10- Mustaffa, R., Osman, A. yusof, S. and mohammad, S. 1998. Physico chemical changes in cavendish banana (*Musa. cavendishi Lvar Montel*) at different Positions within a bunch during development and maturation. *Journal of the Science of Food and Agriculture*. 78 (2), 201-207.
 - 11- Nakoson, P. 1998. Tropical frui. CAB International.
 - 12- Nguyen,T., Kesta, S., Doorn, W. G. 2004, Effect of modified atmosphere packaging on chilling-induced peel browning in banana. *Postharvest Biology and Technology*. 31(3), 313-317.
 - 13- Parvaneh, V. 1992. Control and chemical tests of food Tehran University Pob. (In Farsi).
 - 14- Robinson, J. C. 1993. Hand book of banana growing. In South Africa Agricultural Reaserch Council. Institute of Tropical and Subtropical Crops.
 - 15- Ryall, A. and Pentzer, W. T. 1974. Handling transportation and storage of fruits and vegetables. AVI. (U. S. A) vol: 1.
 - 16- Samson, J. A. 1987. Tropical fruit. New York. Longman
 - 17- Shashirekha, Satyan, S., Scott, K., Graham, D., 1992. Storage of banana bunches in seald poly ethylene tubes. *Journal of Horticultural Science* .67(2), 283-287.
 - 18- Sheybani, H. 1986. Horticulture for tropical fruits. Fifty Volume. First Ed. Sepehr Pub. (In Farsi).
 - 19- Srinivasan, C., Subbiah, R. and Shanmugan, A. 1973. Effect of ethephon on the chlorophyll faction Research. 13 (2/3), 147-149.

Investigation on the Effect of Heat Treatment, Disinfection and Packaging on the Storage Life of Banana Var. Cavendish

I. Mohammadpour

Banana is one of the desired tropical fruits with high nutritive quality. So its planting is in developing southern part of our country. Banana is a climatic fruit which is harvested in maturity stage with green colour. In this research, the effects of physical and chemical treatments on storage life of fruits of Dwarf Cavendish variety was studied. "Fullness index" is the weight devided by the length of an internal fruit of the first or second hand. The Fulness index, proposed by french researchers, was measured in this research. Two different treatments including heat treatment (immersing in 58°C hot water for about two minutes) and the chemical treatment (immersing in fungicide solution for 5 min) were applied. Then the fruits were packed in two different carton boxes: Carton box covered inside with plastic layer and fruit carton box filled with stuffing. The next step was storing the packages for 25 to 30 days at 13-14°C. It has to be mentioned that the control treatments were packed without disinfecting. The result showed that the "Fullness index" was 6.5 to 7.2 which was lower than the proposed index for Cavendish Banana variety. They also indicated that the disinfected treatment (disinfected with Rovral T. S fungicide) led to the more safe fruits. But using other treatment fungal diseases have been seen with white mycelium on the surface of crown of hands. Fruits transferred to laboratory ambient after 25 day cold storage, which were ripened during 2-3 days. But remaining the cold storage condition caused rippening after 28-30 days of storage. Measuring quality characteristics showed that TSS & sugar content were increased in ripening period due to rapidly changing starch to sugar in this stage.

Key words: Banana, Disinfection, Fungicide, Heat Treatment, Packaging, Storage